

Những thảm cảnh từ đại dịch: để có internet học, sinh viên phải ẩn mình trên núi cao! Học sinh học trên mái nhà...

Theo thông tấn Reuters ngày 11/1 cho hay những thảm cảnh thương tâm do hậu quả của cơn đại dịch tại đất nước Phi:

Cậu bé 10 tuổi Jhay Ar Calma, nhà ở khu ổ chuột của thủ đô Manila, thường xuyên phải trèo lên mái nhà bé để có tín hiệu internet mà học.

Bà Jonalyn Parulan, mẹ của Calma nói "Đôi khi chúng tôi phải mua Sim điện thoại để cháu có internet học mà không phải trèo lên mái nhà, nhưng chúng tôi không đủ tiền sống làm sao có đủ tiền mà mua Sim điện thoại!" Mong ước được quay trở lại lớp học trong tháng này đã tan thành mây khói, sau khi Tổng thống Rodrigo Duterte quyết định các lớp học trực tuyến ở các khu vực có nguy cơ nhiễm bệnh vô thời hạn, vì Phi đang phải đối diện với hơn 480.000 ca nhiễm coronavirus, con số cao thứ hai ở các nước Đông Nam Châu Á.

Việc cho các lớp học trực tuyến, qua internet và các chương trình truyền hình và đài phát thanh đang là một thách thức lớn cho một đất nước có dân số 108 triệu người, nơi mà dưới 1/5 số hộ các gia đình có internet và nhiều người chưa có các thiết bị di động.

Theo Bộ Giáo dục, thì có một số lớn các học sinh bỏ học.

Ở tỉnh Laguna, phía nam Manila, các sinh viên phải leo núi cao để truy cập internet, và thậm chí có em làm một túp lều trên núi cao để trú ẩn lúc mưa gió và ngủ lại khi các em làm bài khuya khoắt.

Thực tế thật khác xa so với cuộc sống đại học mà Rosemine Gonzaga, 19 tuổi mơ tưởng! Gonzaga cho biết: "Tôi thực sự rất thích thú với việc học đại học vì cả đời tôi đã sống trên núi, nhưng đại dịch đã phá vỡ những mơ ước của tôi, với một cuộc sống tại thành thị!"

Giống như nhiều sinh viên khác trong cộng đồng, cô ấy đặt hy vọng tất cả vào học bổng, nên cô rất sợ, cô có thể mất, nếu cô không theo kịp bài vở... Nhưng Gonzaga vẫn quyết tâm tiếp tục các lớp học trực tuyến để tránh nguy cơ bị lây nhiễm khi tới trường lớp.

Trường hợp của anh Mark Joseph Andal, 18 tuổi, sống ở San Juan, tỉnh Batangas, đã phải đi làm bán thời trong lĩnh vực xây cất để có đủ tiền mua một chiếc điện thoại thông minh mà theo học, cũng như trả tiền trọ! Khi tín hiệu yếu, Andal phải di chuyển từ chỗ này sang chỗ khác, và nếu trời mưa, anh phải che ô, ra đứng ngoài mưa mà học!

Andal nói anh không có lựa chọn! "Chúng tôi nghèo, và việc học là cách duy nhất để tôi trả ơn cha mẹ đã nuôi nấng tôi."

Andal rất mừng khi nghe tin trường đại học có thể sẽ mở cửa trở lại.

Một hoàn cảnh đáng thương khác, bé Joy de Castro, 11 tuổi, sống tại một ngôi nhà tạm bợ trong nghĩa trang Manila, em phải ngồi học trên các ngôi mộ, để nhà cho ba mẹ sửa soạn đồ ăn cho khách.

Bà Angeline Delos Santos, bà nội của Castro, nói: "Tôi biết chúng tôi không có thể cấp dưỡng đầy đủ cho cháu, nhưng nếu chúng tôi không chuyên chăm vào công việc buôn bán thì chúng tôi cũng không có tiền mà nuôi lũ trẻ".

Bà Santos chia sẻ: "Bà mong bé học xong, kiếm được một công việc tốt, để thoát được cảnh sống chung chạ với các ngôi mộ tại nghĩa trang này."

Nguồn video: <https://www.youtube.com/watch?v=-a21r7ddaFk>